

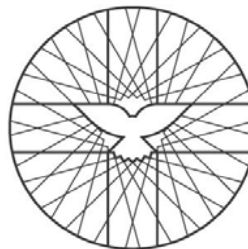
Wij zingen staande ons slotlied: Lied 263 : 1, 2 en 3

- 1 Wees Gij mijn toevlucht de komende nacht,
de morgen die ik ondanks alles verwacht.
Hoe kan ik gaan slapen, als Gij er niet zijt,
die mij van het donker en wanhoop bevrijdt.
- 2 Wees Gij mijn wijsheid, de rust in mijn hart,
bevrijding van wat mij ontstelt en verwart,
de hoop die mij grond geeft als alles verdwijnt,
het duister me aangrijpt, de zon niet meer schijnt.
- :3 Gij zelf moet meegaan, uw lichtend gelaat,
een gids die mij voorgaat en nimmer verlaat.
De dag loopt ten einde, de nacht is nabij,
wees Gij nu mijn toekomst, het duister voorbij.

Heenzending en Zegen, met een gezongen Amen

0-0-0-0-0-0-0-0

Protestantse Gemeente te Wapenveld

Protestantse Kerk

***Liturgie van de
Avonddienst***

In de Petruskerk

Op

Zondag Juicht

Vierde zondag van Pasen

12 mei 2019

19:00 uur

Liturgische kleur: wit

*Heel de aarde, juich voor God. Bezing de
eer van zijn naam, breng hem eer en lof.*

Psalm 66: 1, 2b

***Voorganger: Ds. A. M. van de Wetering
Uit Epe***

Organist: Dhr. A. Dijkslag

Collectes:

Kerk

Doelcollecte

Jeugd en jongerenwerk - Kerk

ORDE VAN DIENST

Neem vooraf de gelegenheid om u in rust voor te bereiden op de dienst.

Welkom en mededelingen door de ouderling van dienst

Stil gebed

Wij zingen staande Lied 97: 1 en 5

- 1 **Groot koning is de Heer. / Volken bewijs Hem eer,
breek uit in jubel, aarde / nu Hij de macht aanvaardde.
De landen wijd en zijd / zijn in zijn naam verblijd.
Op recht en op gericht / heeft Hij zijn troon gesticht
in de verborgenheid.**

- 5 **Gij die God liefhebt, haat / hetgeen Hem tegenstaat.
Hij heeft zijn hart ontsloten / voor al zijn gunstgenoten.
Hij redt u uit de hand / van die u overmant;
uw leven is bewaard / bij Hem die heerst op aard;
de Heer strijdt aan uw kant.**

Votum en groet

Gebed

Loflied: lied 869: 1, 3 en 6

- 1 **Lof zij de Heer, ons hoogste goed,
oorsprong van al het goede,
de God die louter wonderen doet.
Wij leven in zijn hoede,
die onze vrede is, onze vreugd,
in wie zich heel ons hart verheugt.
Geef onze God de ere!**

- 6 **Mijn hart wil blij opspringen,
het kan niet treurig zijn,
ik lach en loop te zingen
in louter zonneshijn.
De zon die staat te stralen,
o Jezus, dat zijt Gij.
Ik dank U duizend malen, –
wat zijt Gij goed voor mij!**

Gelezen geloofsbelijdenis

Wij zingen: Lied 412: 1 en 3

- 1 **Wij loven U, o God, belijden U als Heer.
Eeuwige Vader, U geeft heel de wereld eer.
U zingen alle hemelen, serafs, machten, tronen,
onafgebroken rijst hun lied op hoge tonen:
Gij, driemaal heilig zijt Gij, God der legerscharen,
wiens grootheid aarde en hemel heerlijk openbaren!**

- 3 **U, Vader, U zij lof op een verhoogde toon!
Lof en aanbidding zij uw eengeboren Zoon.
Lof zij uw Geest, die ons ten Trooster is gegeven,
ons in de waarheid leidt, de weg van eeuwig leven.
U looft uw kerk alom, waar Gij die ook vergaarde;
U looft wat loven kan, in hemel en op aarde!**

Gebeden

Collecte

- 11** Hij prijst mijn hoge gunst met namen menigvoud:
Mijn Vader en mijn God, o rots van mijn behoud.
Ik antwoord hem: mijn zoon, de vorsten zullen beven,
mijn eerstgeboren zoon, voor u, zo hoog verheven.
Voor altijd rust op hem mijn trouw, mijn welbehagen,
Ik houd het vast verbond, Ik zal zijn zetel schragen.

Verkondiging

Wij zingen: Lied 902: 1, 4, 5 en 6

- 1** Is God de Heer maar voor mij,
wat zou mij tegen zijn?
Ik roep: 'Ach Here, hoor mij!'
En wat mij kwelt wordt klein.
Al heeft zich ook verheven
de macht van hel en dood,
ik heb voor heel mijn leven
in God mijn bondgenoot.
- 4** En als het nacht gaat worden,
een nacht vol schrik en pijn,
dan zucht de Geest in woorden
die onuitzegbaar zijn.
En wat mijn hart wil spreken,
maar wat geen stem meer krijgt,
is taal voor Hem en teken,
als Hij zich overneigt.
- 5** Wat er mij ook gebeure,
in eeuwigheid zijt Gij,
en wat ter wereld, Here,
zou scheiden U en mij?
Al tonen zich verbolgen
de groten van de tijd,
geen honger of vervolging,
niets dat mij van U scheidt.

- 3** Wat onze God in de aanvang schiep,
dat wil Hij ook bewaren;
wat onze God tot aanzijn riep
doet Hij zijn trouw ervaren.
De Heer regeert, en het is goed
waar Hij de mensen wonen doet.
Geef onze God de ere!

- 6** Ik wil U, Heer, mijn leven lang
van ganser harte prijzen
en in mijn lied, mijn lofgezag
mijn dank aan U bewijzen.
Mijn hart, verheug u in de Heer,
lichaam en ziel, verblijd u zeer!
Geef onze God de ere!

Lezing: 1 Samuël 17: 1-24

1 De Filistijnen bereidden opnieuw een oorlog voor. Ze verzamelden zich in Socho in Juda en sloegen hun kamp op in Efes-Dammim, tussen Socho en Azeka. 2 Saul riep het leger van Israël op en sloeg zijn kamp op in de Terebintenvallei. Daar stelden ze zich op tegenover de Filistijnen: 3 op de ene helling stonden de Filistijnen en op de andere de Israëlieten; het dal lag tussen hen in. 4 Uit de gelederen van de Filistijnen trad een kampvechter naar voren, een zekere Goliat uit Gat, een man van ruim zes el lang. 5 Hij had een bronzen helm op zijn hoofd en droeg een bronzen schubbenpantser dat wel vijfduizend sjekel woog. 6 Ook zijn scheenplaten waren van brons, evenals het kromzwaard dat over zijn schouder hing. 7 De schacht van zijn lans was zo dik als de boom van een weefgetouw en de punt was gemaakt van zeshonderd sjekel ijzer. Een schildknecht ging voor hem uit. 8 In het dal bleef de Filistijn staan en riep de Israëlieten toe: 'Waarom zouden jullie optrekken en slag leveren Ik ben een vrije Filistijn, en jullie zijn maar slaven van Saul! Kies iemand uit jullie midden en laat hem hier beneden komen. 9 Als hij me aankan en me verslaat, zullen wij aan jullie onderworpen zijn, maar als ik hem aankan en hem versla, zullen jullie aan ons onderworpen zijn en ons als slaven dienen. 10 Hierbij daag ik het leger van Israël uit om me iemand te sturen met wie

ik een tweegevecht kan houden.’ 11 Bij het horen van deze woorden stonden Saul en het leger van Israël verlamd van schrik.

12 David was een zoon van Isaï uit Betlehem, dat in de streek Efrata in Juda ligt. Deze Isaï had acht zonen. Hijzelf was in de tijd van Saul al te oud om nog onder de wapenen te gaan, 13 maar zijn drie oudste zonen trokken met Saul ten strijde. De oudste heette Eliab, de tweede Abinadab en de derde Samma. 14 David was de jongste. Zijn drie oudste broers waren met Saul ten strijde getrokken, 15 en hij ging heen en weer tussen het kamp van Saul en Betlehem, waar hij de kudde van zijn vader hoedde.

16 Ondertussen trad de Filistijn elke ochtend en elke avond naar voren, veertig dagen lang, en bleef dan staan wachten.

17 Op een dag zei Isaï tegen zijn zoon David: ‘Hier heb je een zak ge-roosterd graan en tien broden. Breng die snel naar je broers in het legerkamp. 18 En deze tien kazen moet je aan hun bevelhebber geven. Vraag je broers hoe het met ze gaat en neem een levensteken van hen mee terug.’ 19 Saul was met de soldaten van Israël, onder wie Davids broers, nog steeds gelegerd in de Terebintenvallei, tegenover de Filistijnen. 20 De volgende ochtend vroeg ging David met de proviand op weg, zoals Isaï hem had opgedragen. Zijn kudde liet hij achter onder de hoede van iemand anders. Hij kwam juist bij het wagenkamp aan toen het leger onder het aanheffen van strijdkreten de linies betrok. 21 De Israëlieten en de Filistijnen stelden zich in slagorde tegenover elkaar op. 22 David gaf zijn spullen af aan de foerier en haastte zich naar de gevechtlijn. Daar vond hij zijn broers en hij vroeg hun hoe het met ze ging. 23 Terwijl hij met ze aan het praten was, trad uit de Filistijnse gelederen de kampvechter naar voren, Goliat uit Gat, en David hoorde hem de Israëlieten uitdagen zoals hij dat elke dag deed. 24 Bij het zien van Goliat renden de Israëlieten angstig weg.

Wij zingen: Lied 89: 1 en 9

- 1 Ik zal zo lang ik leef bezingen in mijn lied
des Heren milde gunst, het werk aan ons geschied.
Mijn mond verkondigt, Heer, aan komende geslachten
hoe Gij uw trouw betoont aan hen die U verwachten.
Uw goedertierenheid rijst op en gaat zich welven,
een altijd veilig huis, vast als de hemel zelve.**

- 9 Oudtijds hebt Gij, o Heer, uw hoge plan ontvouwd,
aan mensen naar uw hart uw woorden toevertrouwd:
Met hulp heb Ik omkleed, met heil heb Ik omgeven
de koninklijke held, uit al het volk verheven,
David mijn trouwe knecht, die Ik heb uitverkoren,
die Ik met olie zalf, hem zal het rijk behoren.**

Lezing: 1 Samuël 17: 41-50

41 Met zware stappen kwam de Filistijn op David af, voorafgegaan door zijn schildknecht. 42 Hij nam David, een knappe jongen met rosig haar, geringschattend op 43 en zei: ‘Ben ik soms een hond, dat je met een stok op me afkomt?’ En hij vervloekte David in de naam van zijn goden. 44 ‘Kom maar op,’ zei hij, ‘dan maak ik jou tot aas voor de gieren en de hyena’s.’ 45 ‘Jij daagt me uit met je zwaard en je lans en je kromzwaard,’ antwoordde David, ‘maar ik daag jou uit in de naam van de HEER van de hemelse machten, de God van de gelederen van Israël, die jij hebt beschimpt. 46 Maar vandaag zal de HEER je aan mij uitleveren: ik zal je verslaan en je hoofd afhouden, en ik zal de lijken van de Filistijnen aan de aasgieren en de hyena’s ten prooi geven, zodat de hele wereld weet dat Israël een God heeft. 47 Dan zal iedereen hier beseffen dat de HEER geen zwaard of lans nodig heeft om te overwinnen, want hij is degene die de uitslag van de strijd bepaalt en hij zal jullie aan ons uitleveren.’ 48 Toen kwam de Filistijn op David af en wilde tot de aanval overgaan, maar David was hem te snel af. Hij rende hem tegemoet, 49 stak zijn hand in zijn tas en haalde er een steen uit, slingerde die weg en trof de Filistijn zo hard tegen het voorhoofd dat de steen naar binnen drong en de Filistijn voorover stortte. 50 Zo overwon David de Filistijn met een slinger en een steen; hij trof hem dodelijk zonder dat hij daar een zwaard bij nodig had.

Wij zingen: Lied 89: 10 en 11

- 10 Mijn hand is hem tot steun, mijn rechter arm zijn kracht.
Geen vijand valt hem aan, Ik weer der bozen macht.
Ik breek de tegenstand van allen die hem haten,
mijn goedertierenheid zal nimmer hem verlaten.
Mijn naam die hij belijdt, doet hem tot aanzien komen,
zijn hand rust op de zee, zijn kracht beheerst de stromen.**